

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2015, čj. OAM-858/ZA-ZA14-ZA15-2015, **t a k t o :**

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání správnosti a zákonnosti rozhodnutí žalovaného správního orgánu, kterým byla vyslovena nepřipustnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, druhým výrokem pak žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, s odkazem na ust. § 25 písm. i) téhož zákona. Třetím výrokem pak žalovaný vyslovil, že státem, příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Nařízení Evropského parlamentu a Rady“), je Polská republika.

V podání žalobce uvedl, že má za to, že správní orgán v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, nezajistil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, namítal tedy porušení ust. § 3 a §§ 50, 52, 68 správního řádu. Dále pak žalobce uvedl, že byly porušeny čl. 3 a čl. 17 Dublinského nařízení, neboť nebyla zvážena jejich aplikace, dále čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, hrozí mu při předání minimálně ponižující zacházení. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, s tím, že žaloba bude doplněna po poradě s právním zástupcem.

Soud uložil usnesením ze dne 21. 1. 2016 žalobci, aby své podání řádně doplnil v souladu s ust. § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.r.s., a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení, toto usnesení nabylo právní moci dnem 26. ledna 2016. Žalobce žalobu nedoplnil, ač byl soudem řádně poučen o možném

následku, tedy odmítnutí žaloby ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s.ř.s. Žalobce byl vyzván, aby zejména řádně doplnil žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, rovněž pak, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést, tedy, aby žaloba splňovala požadavky, kladené na ni ust. § 71 odst. 1 písm. d) a e) s.ř.s.

Žaloba v určeném zákonném termínu nebyla řádně doplněna, o ustanovení zástupce přitom žalobce nepožádal, soudu pak nezbylo, než žalobu odmítnout, a to zcela v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., ve spojení s ust. § 37 odst. 5 s.ř.s., když žalobce byl řádně o možném postupu soudu poučen.

Náhradu nákladů řízení soud nepřiznal žádnému z účastníků, v souladu s ust. § 60 odst. 3 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 3. března 2016

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iveta Škopová